

قیام سه حوت ۱۳۵۸ مردم کابل

صفحه درخشان در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه و خودجوش مردم در افغانستان

۲۲ فیروری ۲۰۱۶

مردم آزاده افغانستان هرگز زنجیر غلامی بیگانگان و تجاوزگران را تحمل نکرده و با دست های خالی از خانه و کاشانه اش و از ارزش های انسانی و معنوی اش دفاع و مواظبت کرده است. تاریخ این سرزمین مملو از قیام ها و مقاومت های است که هرگز فراموش نخواهد شد و به اسطوره های جاودانه تبدیل شده است .

قیام سه حوت ۱۳۵۸ یکی از این حماسه های مقاومت است که باید به آن ارج گذاشت، مجالس یاد بود و بزرگداشت برپا کرد و مهمتر از همه درس های لازم را فرا گرفته و برای نسل های بعدی انتقال داد.

این قیام درست دو ماه بعد از تجاوز قشون اتحاد شوروی بر افغانستان در کابل بوقوع پیوست. مردم شهر کابل اعم از زن و مرد، پیر و جوان متعلق به همه اقوام ساکن در کشور زیبای ما، درحالیکه صبر و حوصله شان با تجاوز آشکار روسها به افغانستان محبوب شان به سر رسیده بود، مرگ را بر بی تفاوتی در برابر تجاوزگران روس ترجیح داده و در شب سوم حوت صدای اعتراض شان را با بالا شدن بر سر بام های گلی و با شعار های دست داشته شان چون "الله اکبر" ، "مرگ بر روسها" و "مرگ بر کارمل" چنان رسا و کوبنده بلند کردند که دیگر امکان خواب آرام برای تجاوزگران و مزدورانشان باقی نماند.

فردای آن شب یعنی روز سوم حوت این قهرمانان از خانه های شان بیرون شده، بدون کوچکترین ترس از مرگ و زندانی شدن به اعتراض شان ادامه دادند. مردم در رویاری کاملاً نابرابر، با دست های خالی، سینه های شان را سپر ساخته در برابر تانک های زرهی روسی ایستادگی کردند. جنرال گروموف در صفحات ۸۵ و ۸۶ کتابش، ارتش سرخ در افغانستان (ترجمه عزیز آریانفر) اعترافاتی در مورد این قیام دارد: "بتاریخ ۲۰ فیروری در کابل قیام همگانی برپا گردید. ناگهان کلیه پادگانهای مستقر در پایتخت و حومه شهر کاملاً توسط مردم محاصره گردیدند. بویژه شبها خیلی دشوار بود. در خود پایتخت در شبها اتومبیلها به آتش کشیده شده و سنگر بندی آغاز گردیده بود. نا آرامی ها و بی نظمی ها به علت ناراضی شدید مردم از حضور سپاهیان شوروی در کشور ناشی میگردد... رویدادهای ۲۰ الی ۲۳ فیروری در کابل نه تنها برای ما غیر منتظره بودند بلکه، ... نشان دادند نفرت محدود(!؟) نظامی در حلقه دوستان بسر نبرده بلکه در احاطه مخالفان قرار دارد." بدینترتیب دیده میشود که پیام قیام خودجوش مردم در سوم حوت ۱۳۵۸ برای تجاوزگران واضح بوده است.

مزدوران و تجاوزگران با تمام دم و دستگاه شان از این حرکت خودجوش مردم چنان ترسیده بودند که فکر می کردند با همین قیام دوران حکمروایی شان به سر رسیده است. آنها با سلاح های سبک و سنگین بالای مردم بیگناه چه در شب سوم حوت و چه در روز سوم حوت آتش گشوده و هزاران انسان بیگناه را به خاک و خون کشیدند. تعدادی زیادی از این قهرمانان دستگیر و به زندان مخوف پلچرخ فرستاده شدند و عدهای دیگر مستقیماً در پولیگون ها تیرباران شدند. دولت مزدورحزب دموکراتیک خلق به این اکتفا نکرده، تلاش نمود تا سیاست های جنایتکارانه دوران ترکی- امین را در برابر مخالفین سیاسی اش ادامه داده به نابودی کامل سازمان ها و حلقه های سیاسی مخالف تجاوز شوروی بپردازد.

دستگیری و به شهادت رسانیدن یکی از مبارزین سترگ و نامدار کشور مجید (کلکانی)، رهبر "سازمان آزادی بخش مردم افغانستان" که سه روز بعد از قیام سه حوت صورت گرفت، سند روشنی برای اثبات این ادعا است .

فارو قیام سه حوت را نقطه عطفی در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه مردم افغانستان در برابر تجاوز روسها دانسته و سر تعظیم در برابر تمامی قهرمانان که جان های شریفین شان را در این قیام از دست داده و یا سال های طولانی را در عقب میله های زندان پلچرخ میگذرانند، میگذارد.

با ادای نقش پُرجوش و فعال در دادن شعار های ضد تجاوزگران درشام دوم حوت، زنان کابل خط فاصلی برنگ سرخ بین خود و زنان مزدور صفتی که درشش جدی ۱۳۵۸ نظامیان تجاوزگر روس را با دسته های گل استقبال کرده بودند، کشیدند. برما رهروان راه آزادی است تا از همچو وقایع تاریخی و حرکت های خودجوش مردمی درس های لازم را فرا گرفته و آنرا به نسل های بعدی انتقال دهیم .

به امید روزی که نسل جوان ما بتواند همچو حرکات خودجوش مردمی را به طور سالم رهبری کرده و نگذارند که نیروهای عقبگرا، زورمندان منطوقی و جهانی از آن سود برده و آنرا برای رسیدن به اهداف ستراتیژیک خویش بکار گیرند.

درد فراوان و احترام بی پایان
به قهرمانان قیام سه حوت

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

(فارو)